

A. Staver: Avdějevka je viditelná součást zákulisních politických rozhodnutí

- CZ24 News | 12. listopadu 2023

UKRAJINA: Dnes téměř denně média a různé internetové zdroje zveřejňují materiály o brzkém osvobození Avdějevky. Někdy se dokonce zdá, že analytici a experti jsou připraveni pro toto vítězství přinést jakékoli oběti. Samozřejmě, když přitom sedí v křesle nebo na pohovce, pak je snadné „vrhnout do bitvy“ nejen jednotky, ale i celé formace.

Ale zároveň si titíž analytici pravidelně sypou popel na hlavu a mluví o neúspěšných pokusech zaútočit na jakoukoli pevnost nebo pozice ukrajinských ozbrojených sil. Kam se generálové dívali, co dělali velitelé a tak dále. Bylo přeci nutné udělat to a to. To je pochopitelné i pro některého kluka, nemluvě o expertech na internetovou hru tanků.

Přesně totéž se děje při popisu bojů na bocích. Zde si zas autoři stěžují na nedostatečnou rychlost postupu našich jednotek. Musíte rychle uzavřít kotel!... Takoví analytici pak připomínají tu Mariupol, tu Arťomovsk. Vojáci na sebe narážejí z krátké vzdálenosti a naši samozřejmě porážejí nevycvičené vojáky OSU.

Jenže v životě, ne v počítačových hrách, v onom Mariupolu nebo Arťomovsku nejen ukrajinské ozbrojené síly ztratily personál a vybavení. Bohužel tento proces zasáhl i naši armádu. Jakékoli bitvy v městských oblastech jsou velmi složité a nebezpečné operace. Podívejte se na videa z Gazy. Velmi názorná videa.

Tanky a obrněná vozidla IDF jsou ničeny téměř běžně. Existuje dokonce video, jak o zaminovávání tanků militanty Hamasu. Tankisté mezi budovami opravdu „oslepnu“, zatímco pěchota se cítí docela pohodlně. Jakmile tank „ztratí“ pěchotu, stane se snadným cílem. Na týchž videích, která jsem zmínil výše, je to jasně vidět... Odřízli kryjící pěchotu a tank prostě vyhodili do povětří.

Z vojenského hlediska je kontakt ohněm na krátké vzdálenosti vynucené opatřením. Takové bitvy jsou nutné pouze tehdy, když je potřeba rychle zaútočit na nepřátelská opevnění. Ve všech ostatních případech je v moderním válčení mnohem efektivnější roztáhat nepřítele na velké vzdálenosti a zachránit tak svůj vlastní personál.

To, co nám vnucují, myslím útok na město, je spíše politické než vojenské rozhodnutí. Naštěstí po prvním období SVO naše vedení už pochopilo, že takovou práci mají dělat profesionálové, ne manažeři. SVO je vojenská záležitost. Politici a diplomaté by se měli starat o své věci.

Proč podobně nikdo nezpochybňuje mnoho materiálů v západních médiích, která naopak píšou o blížícím se pádu Avdějevky?

Souhlasím, je opravdu zvláštní, když se v médiích, která ještě nedávno publikovala mnoho článků o údajné porážce ruských jednotek, o zverstvech ruské armády na území Ukrajiny nebo o blížícím se vítězství Ukrajiny ve válce najednou začaly objevovat materiály o v zásadě nemožnosti vítězství OSU. Proč se toto město s pouhými 30 tisíci obyvatel najednou stalo podle západních médií „poslední pevností Ozbrojených sil Ukrajiny“?

„Poslední pevnost“ a pak: „Ukrajinské ozbrojené síly ji nebudou schopny udržet“. Paradox? Ne, to je jen skutečné pochopení situace. Pochopení, jak se změnila taktika ruské armády, na kterou ukrajinské ozbrojené síly zatím nepřišly s protipatřeními. V několika materiálech jsem uvedl, že naše jednotky nepřicházejí do přímého kontaktu s nepřítelem často. Nyní je vše mnohem jednodušší. Masivní dělostřelecké ostřelování, nálet dronů a teprve potom pěchota.

Co nejlépe využíváme naši výhodu při zásobování vojáků. Ano, naše dělostřelecké systémy mají často horší dostřel, ale ve většině oblastí výrazně převyšují počet střel. Pro dělostřelectvo vušníků vytváří ohnivé peklo, demoralizující obranu. VKS a bezpilotní letouny prakticky neumožňují ukrajinským posílat vyrazit na pomoc...

To vše vidí analytici na Západě a chápou, že Rusové speciálně vedou boje tak, aby zničili co nejvíce jednotek a formací OSU. Za ně totiž už není žádná náhrada. Nejvycvičenější jednotky, nejzkušenější

bojovníci byli dávno zničeni. Nyní jsou nahrazeni „masem“.

Dovolte mi, abych vám připomněl, co jsem uvedl dříve.

Dle mého názoru není kotel přivřen úmyslně. Co je to těch 9 kilometrů široký koridor, který dnes Ukrajina ovládá? To je prakticky střelnice pro naše dělostřelce. Polní cesty se navíc velmi brzy promění v pevnou břečku a zbude pouze jedna (!) silnice, po které bude možné doplňovat a zásobovat posádku Avdějevky.

Nepřipomíná vám to Mariupol nebo Bachmut? Mně ano, ale s jednou výjimkou. Je to těchto notoricky známých 9 kilometrů. Bylo by totiž logické obklíčení uzavřít, ale...

Jak to dnes vypadá?

Zdá se, že posádka v Avdějevce se drží. Ale krvácí. Ukrajinské velení je proto nuceno posílat na pomoc další a další jednotky a musí je odebírat z jiných směrů. Pokud by se kotel uzavřel, mohly by však obklíčení zorganizovat útok z jeho vnitřku i zvenčí zároveň. A pak by se v obklíčení ocitly ruské jednotky...

A ještě jeden postřeh.

Můžeme ostřelovat většinu Avdějevky dělostřelectvem, což donutí ukrajinské ozbrojené síly změnit pozice. A kam budou „zahnání“ ukrajinští vojáci a důstojníci? Jako dobytek na území Koksovny. Proč? Jednoduše proto, že právě zde proběhnou ty nejtěžší bitvy. To je ta nejostřejší tříska v našem obklíčení. Doněck je odtud ostřelován již mnoho let a právě zde vznikla ta nejpevnější opevnění... Útok na Azovstal však všem ukázal, že takové opevnění lze dobýt. A avdějevská Koksovna, soudě podle map, bude slabší. Ale i tak je to tvrdý oříšek. A bude nutné se s ním potrápit. Myslím však, že už dnes posádka v Koksovně uvažuje o kapitulaci. Naděje na rozkaz k ústupu není. To prezident prostě nedovolí.

To chápe i americká centrála. Začínají tedy připravovat vlastní obyvatelstvo na další zradu Ukrajiny. Je zajímavé, že pokud za všechno mohl dříve Zálužnyj, dnes je daleko častěji slyšet jméno Zelenského. Možná (ale to je jen předpoklad) se ve vedení „Nězaležnoj“ připravuje výměna figur...

-

Zdá se, že šéfové amerických politiků jsou dnes zaneprázdnění velmi vážným problémem.

Problém s vítězem na Ukrajině je téměř vyřešen. Obrovské dodávky a tlak na spojence, aby podpořili Kyjev, však nepřinesly výsledky. Plánování vývoje situace dlouhodobě narušuje Moskva.

Ta část plánu, která se vztahovala na ukrajinskou stranu, byla v zásadě dokončena. Země je krásně zadlužená, zbavena možnosti sama alespoň v některých věcech rozhodovat, do klíčových pozic dosadili vlastní lidi a vytvořili systém paralelní kontroly činnosti všech státních orgánů.

Na druhou stranu se však Moskva ukázala jako „nepředvídatelná“. Rozvědka a analytici předložili nesprávnou analýzu vývoje situace. Rusko se nejen nezhroutilo a nevypukla tam občanská válka, ale naopak je mnohem efektivnější, pokud jde o převedení ekonomiky na vojenskou základnu a vedení vojenských operací.

Ukázalo se, že bez skutečné účasti bloku NATO ve válce, tedy úplné třetí světové, není možné Rusko zlomit.

Ale i zde je výsledek nepředvídatelný. V lepším případě úplné zničení pozemského světového řádu, v horším – zničení planety jako takové. A s takovou volbou si to rozmyslí i ten nejradikálnější politik.

Je možné vidět skutečná fakta, o čem dnes Spojené státy ve věci Ukrajiny uvažují?

Jak zhodnotit například přidělení vojenské pomoci... 14x méně, než bylo plánováno a dříve avizováno? Pamatujete si původní částku, kterou Biden požadoval? 60 miliard dolarů! Co bylo přiděleno? A to i s upozorněním, že další peníze zatím nedají? 425 milionů!

Nebo prohlášení generála Lloyda Austina. Mluvím o neschopnosti Ukrajiny vydržet proti Rusku déle než dva měsíce... Vypadá to jako prosté konstatování faktu, které Spojené státy k ničemu nezavazuje. Ve skutečnosti to bylo toto prohlášení, které vytvořilo základ pro rozhodnutí „natáhnout“ dodávky v čase. Celková částka byla zachována, ale nyní Američané dávají tolik, že „Azor sice žije, ale nemůže kousnout“.

Tuto situaci v Kyjevě bych přirovnal k situaci člověka odsouzeného k smrti v cele smrti. Zdá se, že žije, ale vlastně je už mrtvý... Rozsudek již padl. Ty dvě americké stíhačky, Abramsy, stroj pro

odminování a další věci, které „náhodou padnou do objektivů korespondentů“, nikoho neděsí a nikoho nepodvedou. Jako v písni – „jedna sněhová vločka není sních“...

Takže Ukrajina má pauzu, ale co s Ruskem? Jak stát vedle vítěze při dělení „mrtvého medvěda“? Jediný způsob je dlouho znám. Přimět Moskvu a Kyjev k vyjednávání a donutit Ukrajinu přiznat porážku. To dá příležitost nárokovat si kousek koláče. A pak je to otázka technologie a diplomatů. Mluvím o velikosti koláče.

To je pravděpodobně důvod, proč se v západním tisku objevilo mnoho článků o nutnosti usmíření a jednání. K takovému rozhodnutí jsme vytrvale tlačeni. A tlak na Moskvu každým dnem roste. Spojené státy zašly dokonce tak daleko, že ruského ministra pozvaly na summit západního ministerstva zahraničí, který pořádají na konci listopadu.

Co bude dál?

Pochopení toho, co se děje v zákulisí moci, je přirozeně známo těm, kteří to vědět mají. To znamená, že to ví i naše vedení. Nemohu vědět, jaká rozhodnutí budou přijata ve Washingtonu, Moskvě nebo Bruselu. Stejně jako nemohu znát rozhodnutí kyjevského neadekváta. Mohu jen hádat.

Takže Washington.

Situace je „chci a chci!“ Chci znovu získat světové prvenství a zároveň vydělat peníze. Chci vyhrát, ale ne se zaplést do války. Rád bych tuto bezednou díru v podobě kyjevského režimu zalepil, ale zároveň si ponechal alespoň část Ukrajiny pod svou kontrolou, aby se opakovala situace podobná poválečnému období poloviny minulého století v Evropě, ale zároveň zabránit vzestupu Ruska. A pak jsou tu prezidentské volby a válka v Palestině. Ukrajinská otázka již způsobila mnoho neúspěchů v kampani předvolebních demokratů v USA. Ano a ekonomika USA se vši silou nemůže odolat financování dvou vážných válek najednou. Proto ten „zmatek a kolísání“ při hledání řešení tohoto problému. Stejně jako rozporuplná prohlášení amerických politiků a vojenského personálu. Nyní je zkrátka potřeba hrát o čas v naději, že se boje s nástupem opravdové zimy uklidní. „Povětrnostní průměří“ poskytne příležitost lízat rány ukrajinským ozbrojeným silám. A čekat na konec války v Palestině.

Spojené státy tedy nebudou moci v nejbližší době nabídnout nic vážného. Imitace energické činnosti, nic víc.

Kyjev.

S vědomím závislosti Ukrajiny na Spojených státech je jasné, že neexistuje jasné rozhodnutí, jak postupovat. Vynikajícím příkladem této situace je nedávné prohlášení Zelenského o nemožnosti konání prezidentských voleb na Ukrajině příští rok na jaře. I když před tímto prohlášením mnozí ukrajínští politici tvrdili opak. Dokonce i sám Zelenský.

Ukrajina bude nadále „zadržovat ruskou ofenzívu“, bránit a vést sabotážní válku. Jednoduše řečeno, Ukrajinu čeká další vlna mobilizace a nové parcely na hřbitovech.

Osud samotného Zelenského závisí na tom, jaké rozhodnutí padne ve Washingtonu. Státní převrat, o kterém sní někteří ukrajínští emigrantští politici, se tam neuskuteční.

Rusko.

Jsme v lepší situaci jednoduše proto, že vlastně vyhráváme. A nejen na bojišti. Zároveň jsme také unaveni válkou. A situace s nadcházejícími prezidentskými volbami je stále „zamrzlá“. Je jasné, že podle Ústavy se musí volby konat. Navíc legálně nemáme válku.

Ale na druhé straně lidé spojují zvýšení prestiže naší země a mnohá naše vítězství se jménem Putin. A kůň se nepřepřáhá uprostřed proudu... Nevím, jaké bude rozhodnutí.

Obecně se však ukazuje, že o osudu Ukrajiny již bylo rozhodnuto. Ani sami Ukrajinci přes veškerou snahu kyjevské propagandy ve vítězství nevěří. Ukrajinu čeká další zkouška zimního počasí a útočných akcí ruské armády. Věci jdou rozuzlení...

A Avdějevka...

Avdějevka je jen epizoda války. Pro někoho místo hrdinství a pro někoho smrt nebo hanba... Dnes naše armáda není časově omezena. Už neberou nic „podle data“. Takže rozhodnutí o ukončení operace učiní velitelé a štábní důstojníci. Jak to má ve válce být.

Tak čekáme na dobré zprávy...

AUTOR: Alexander Staver

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Vladi/Blog Myslenky O Cemkoli